

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Ændringen af bestemmelsen i § 4 i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m. har dog først virkning fra den 1. januar 1982.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Den ændrede affattelse af lovbestemmelsen er redaktionel bortset fra indføjelser af bestemmelsen om, at præstelønningskassen efter kirkeministerens bestemmelse kan afholde en del af udgifterne til opvarmning af præstegårde.

Baggrunden for forslaget er, at præstegårde gennem lange tider i kraft af en tradition har dannet ramme om en kirkelig og kulturel mødevirksomhed for medlemmer af menighederne, og at præstegårdene for at kunne tjene dette formål almindeligvis er blevet bygget større end boliger for andre tjenestemænd. Da det både af hensyn til brugen og bevaringen af præstegårdene er ønskeligt, at man kan undgå at foretage aflukning af dele af præstegården, er der med de nugældende priser på fyringsolie påført præster en økonomisk byrde, som overstiger, hvad der gælder for andre tjenestemænd. Det er imidlertid ikke hensigten at stille præster gunstigere end andre tjenestemænd, men at skabe hjemmel for at udgifter ved boligens særlige indretning – og i mange tilfælde tillige ønsket om bygningsbevarelse – ikke hviler personligt på præsten. Det må derfor anses for rimeligt, at der af kirkeministeren kan fastsættes bestemmelser om, at en del af udgifterne ved opvarmning af præstegårde, der opvarmes ved oliefyning, afholdes af præstelønningskassen på samme måde som udgifter til opvarmning af konfirmandstuer.

For en del præstegårde gælder det anførte synspunkt imidlertid ikke. Det drejer sig om nye præstegårde, hvor størrelsen og indretningen er moderne og tilfredsstillende og olieforbruget lavt. Det vil derfor blive fastsat, at udgifter til opvarmning af præstegårde ved

oliefyning bæres af præsten, hvis det årlige olieforbrug er under 5.000 l. Såfremt olieforbruget overstiger 5.000 l, betaler præsten $\frac{1}{3}$ af den del af olieforbruget, der overstiger 5.000 l, mens præstelønningskassen betaler $\frac{2}{3}$ af olieforbruget ud over 5.000 l. Fastsættelsen af den andel, som hviler på præstelønningskassen, beror på en skønsommæssig vurdering, baseret på kendskabet til præstegårdens størrelse, alder og brug.

Til nr. 2

Ved lov af 18. juni 1969 om tjenestemandspension blev staten, folkeskolen og folkekirken gjort til ét pensionsområde. Ved overgang fra en tjenestemandstilling i staten eller folkeskolen til en tjenestemandstilling i folkekirken medtages således optjent pensionsalder, uden at nogen pensionsgodtgørelse samtidig overføres til folkekirken. Tilsvarende gælder ved overgang fra en tjenestemandstilling ved én kirke til en tjenestemandstilling ved en anden kirke. Da pensionsudgifterne for de ved én kirke ansatte tjenestemænd (bortset fra præsterne) afholdes af kirkekassen, kan den ved tjenestemandspensionsloven gennemførte ordning indebære, at en kirkekasse kan pådrage sig pensionsudgifter, der måske for den væsentligste dels vedkommende vedrører ansættelse ved en anden kirke eller i staten m. v.

Den foreslåede ændring af § 4 vil medføre, at pensioner – og understøttelser, for hvilke tilsvarende forhold gør sig gældende – til ansatte ved kirkerne afholdes af landskirkeskatten (fællesfonden) og dermed udlignes over folkekirken som helhed. En sådan nyordning vil være i god overensstemmelse med principperne bag tjenestemandspensionsloven, og den foreslåede ændring af § 32, stk. 3, vil understrege ønskeligheden af en gennemførelse af denne nyordning.

Til nr. 3

Da ligningsarbejdet for 1981 vil være langt fremskredet pr. 1. juli 1980, vil en overførsel af pensionsudgifter fra de lokale kirkelige kasser til landskirkeskatten ikke kunne ske med virkning fra et tidligere tidspunkt end 1. januar 1982.